

یافته‌ها

آینه دروغگو

«آینه، بگو ببینم کی از همه زیباتره؟»؛ سؤال همیشگی جادوگر داستان سفیدبرفی بود که هر کاری کرد، نتوانست از زیر زبان آینه سخنگویش، دروغ بیرون بکشد، چون آینه از قدیم‌الایام، آدم راستگوی داستان‌ها بوده و قرار بود هر آنچه هست را، بی‌کم و کاست نشان دهد. در ادبیات خودمان هم کم مثال نداریم و مثلاً وقتی می‌خواهیم از نهایت صداقت یک نفر بگوییم، به زلالی آینه تشبیهش می‌کنیم. اما خبر رسیده که ظاهراً این موجود صادق هم به جمع دروغگوها پیوسته است.

به نقل از دیجیاتو مهندسان دانشگاه UCLA، آینه‌ای ساخته‌اند که مثل روز روشن دروغ می‌گوید و اسمش را هم گذاشته‌اند «آینه دروغگو». این آینه، در برخورد با شما، نه خود واقعی‌تان، بلکه یک نقاب دیجیتال را برایتان رو می‌کند! یعنی ممکن است جلو آن بایستید تا صورتتان را اصلاح کنید، اما ظاهراً با یک مرغابی بدقلق روبه‌رو شوید که اصلاً هم اعصاب راحتی ندارد. البته خیال نکنید جادو و جنبل‌ی توی کار است؛ ماجرا کاملاً علمی‌و از سر شیطنت مهندسی است. در حقیقت، پژوهشگران با استفاده از الگوریتم‌های یادگیری عمیق، سطح آینه را در مقیاس میکروسکوپی طوری طراحی کرده‌اند که نور ورودی را نه منعکس، بلکه دستکاری کند. یعنی آینه، خودش تصمیم بگیرد که دوست دارد چه چیزی را به شما نشان دهد. در آزمایش‌ها هم تصویر لباس به کیف تبدیل شد، اعداد دستنویس مختلف به عدد هشت رسیدند و طرح‌های ساده هم به صورت پاندا درآمدند. حتی وقتی تصویر جدیدی وارد ماجرا شد که آینه قبلاً ندیده بود، باز هم توانست تصویر هدف را تولید کند. البته فعلاً تا این آینه را ببریم خانه و نگران باشیم صبح که جلوی‌ش ایستادیم به جای خودمان یک پاندا ببینیم، کمی فاصله داریم. فناوری هنوز با نوری پیچیده دنیای واقعی مشکل دارد. اما محققان می‌گویند کاربرد اصلی این فناوری، استتار بصری پیشرفته است. یعنی به‌جای اینکه تجهیزات نظامی یا حساس را با جعبه‌های بزرگ بپوشانید، یک آینه دروغگو جلو آن می‌گذارد تا به چشم ناظر، تصویری از یک شیء بی‌خطر و معمولی نشان دهد. از میدان‌های جنگ و امنیت گرفته تا خانه‌های وحشت و صنعت سرگرمی، این آینه‌ها می‌توانند واقعیت را طوری جابه‌جا کنند که چشم هیچ‌کس، حقیقت را نبیند.

آن روزها

چرا جهان، ضد چپ‌دست‌هاست؟

برخی از ما انگار از همان لحظه تولد، یک قرارداد نانوشته بسته‌ایم که الا و بلا باید با دست راست جهان را کشف کنیم؛ چون جهان ظاهراً یک ضدچپ‌دست تمام‌عیار است و از اول هم برای راست‌دست‌ها طراحی شده! این را وقتی بهتر می‌فهمید که بدانید از هر ۱۰ نفر، حدود ۹ نفر راست‌دست‌اند و تقریباً همه چیز، از قیچی و میزهای مدرسه گرفته تا صندلی‌ها و وسایل آشپزخانه، طوری طراحی شده که دست راست را بیشتر تحویل بگیرند. چپ‌دست‌ها هم در این میان چاره‌ای ندارند جز اینکه خودشان را با شرایط وفق دهند! اما چرا این‌قدر با دست چپ سر جنگ داریم؟ اصلاً چه شد که دست راست این همه طرفدار پیدا کرد و انسان‌ها تصمیم گرفتند یکی از دست‌هایشان را بیشتر از دیگری به کار بگیرند؟

ما چرا احتمالاً به زمانی برمی‌گردد که اجداد ما کم‌کم روی دو پا ایستادند و دست‌هایشان که تا آن زمان بخشی از سیستم حمل‌ونقل بودند، آزاد شدند. دست‌ها حالا فرصت داشتند کارهای دیگری انجام دهند و می‌توانستند پروند سراغ کارهای مهم‌تری مثل گرفتن، حمل کردن، ساختن ابزار، شکار و هزار و یک کاری که بشر از آن زمان تاکنون برای خودش تراشیده است. از طرفی چون مغز انسان برخلاف چیزی که از ظاهر دو نیمه‌اش به نظر می‌رسد، کاملاً متقارن و اهل تقسیم ۵۰، ۵۰ کارها نیست، هر نیمکره در بعضی وظایف نقش پررنگ‌تری به عهده گرفت. نیمکره چپ که کنترل سمت راست بدن را بر عهده دارد، در زبان و بسیاری از حرکات ظریف نقش مهمی دارد و همین موضوع یکی از سرخ‌های اصلی دانشمندان برای توضیح محبوبیت دست راست است.

حالا تصور کنید انسان اولیه نشسته و دارد با یک تکه سنگ، ابزار می‌سازد. اگر قرار بود هر بار سنگ را دست به دست کند و بگوید «ببینم امروز کدام دست همکاری می‌کند»، احتمالاً هنوز هم مشغول ساختن اولین چکش سنگی بودیم. تکرار حرکات دقیق با یک دست، به مرور می‌توانست همان دست را ماهرتر و هماهنگ‌تر کند. بعد هم این ترجیح، نسل به نسل منتقل شد و کم‌کم رسیدیم به جایی که امروز هستیم؛ جایی که بیشترمان بدون اینکه حتی فکر کنیم، خودکار را با دست راست برمی‌داریم. البته حدود یک‌دهم انسان‌ها چپ‌دست‌اند و این ویژگی هم بخشی طبیعی از تنوع انسانی است. حتی بعضی پژوهش‌ها احتمال داده‌اند که چپ‌دستی در موقعیت‌هایی مثل مبارزه و رقابت می‌توانسته مزیت داشته باشد؛ چون وقتی بیشتر آدم‌ها به یک شکل حرکت می‌کنند، کسی که خلاف جهت معمول بازی می‌کند، می‌تواند حریف را غافلگیر کند. هنوز اما چیزی به نام «ژن راست‌دستی» که همه چیز را به تنهایی توضیح دهد پیدا نشده و به نظر می‌رسد راست یا چپ‌دست شدن حاصل ترکیبی از ژنتیک، رشد مغز، محیط و البته همان داستان طولانی تکامل باشد.

انان ظهر	انان مغرب	انان صبح فردا
۱۲:۰۹	۱۹:۱۳	۳:۵۲
غروب خورشید	نیمه شب شرعی	طلوع فردا
۱۸:۵۴	۲۳:۲۳	۵:۲۴

انان ظهر	انان مغرب	انان صبح فردا
۱۱:۳۶	۱۸:۴۲	۳:۱۷
غروب خورشید	نیمه شب شرعی	طلوع فردا
۱۸:۲۲	۲۲:۵۰	۴:۵۰

- صندوق پستی: ۵۷۷ - ۹۱۷۳۵
- دفتر تهران: بولوار کشاورز، بین کارگر و چمنزارده، شماره ۳۴
- تلفن: ۶۶۹۳۷۵۵ (۰۲۱)
- نمبر: (داخلی) ۲۲۶ ۶۶۴۳۰۱۲۲
- پیامک: ۳۰۰۴۵۶۷
- ارتباطات مردمی: ۳۷۶۱۰۰۸۶ (۰۵۱)
- آدرس دفتر مرکزی مشهد: بولوار سجاده، نبش سجاد ۱۴-۱۱-۳۷۶۸۵۰ (۰۵۱)
- تلفن: ۱۴-۳۷۶۸۵۰

داستان کمک مالی آمریکا به یک اندیشکده انگلیسی چیست؟

پول پاشی برای ترویج «ترامپیسم» در جهان

مجد تربت زاده | آمریکایی‌ها در زمینه دخالت در امور کشورهای دیگر، البته با شعار و عناوین شیک و مردم‌پسند، سابقه پروپاگمانی دارند. یعنی تاریخ ۲۰۰ و چندساله‌شان نشان می‌دهد از وقتی در میان کشورهای جهان اسم و رسم پیدا کردند، دخالت در امور اجتماعی، دستکاری در رخدادهای سیاسی و اعمال نفوذ اقتصادی در کشورهای دیگر را هم آغاز کردند. تشکیلات عریض و طویل و بودجه‌خوری هم که مجری چنین دخالت‌هایی بود، آژانس توسعه بین‌المللی ایالات متحده (USAID) نام داشت؛ همان تشکیلاتی که سال ۲۰۲۵، ترامپ، با شعار «اول آمریکا» آن را تعطیل کرد! این یعنی رئیس‌جمهور آمریکا واقعاً قصد داشت به دخالت در کشورهای دیگر پایان دهد؟

کمک‌هایی که روی سر مردم جهان خراب می‌شوند!

«آژانس توسعه بین‌المللی ایالات متحده» که تا سال ۲۰۲۵ بیش از ۵/۱ درصد بودجه فدرال را می‌بلعید از همان آغاز کار به جز اسم و رسم دهان پرکن، اهداف به‌ظاهر انسان‌دوستانه جهانی هم داشت. «ویکی‌پدیا» در وصف این تشکیلات می‌نویسد: «هدف این اداره توسعه کمک طولانی و حمایت از افراد مختلف در کشورهای فاجعه‌زده برای داشتن یک زندگی آزاد و کشوری دارای دموکراسی است... کمک‌های خارجی آمریکا همواره بر دو هدف استوارند؛ اول، پیشبرد منافع سیاست خارجی آمریکا در گسترش دموکراسی و بازار آزاد در کشورهای در حال توسعه، دوم، ادامه همکاری با آن‌ها تا زمینه تحقق دموکراسی (بر اساس منافع سیاست خارجی آمریکا فراهم‌شود». همان‌طور که می‌بینید مسائلی مانند کمک به کشورهای دیگر، تحقق دموکراسی و... مبتنی بر این هستند که اول منافع سیاست خارجی کاغ سفید را تأمین کنند. یعنی مردم هر کجای جهان فقط باید به نسخه آمریکایی آزادی، رفاه اقتصادی و دموکراسی فکر کنند، در

مجازآباد

به نظر می‌رسد تعداد زمین‌لرزه‌ها افزایش یافته است

این همه زلزله از کجا می‌آید؟

دقت کرده‌اید تا گوشی را برمی‌دارید و سری به شبکه‌های اجتماعی می‌زنید، یک گوشه از زمین شروع می‌کند به لرزیدن؟ احتمالاً شما هم ویدئویی را دیده‌اید که در عرض چند ثانیه، از گوشی درون جیب یک عابر لرزان در خیابان‌های کاراکاس به گوشی داخل جیب شما در ایران رسیده و آن قدر بی‌رحمانه و با جزئیات، لرزش زمین و فرو ریختن ساختمان‌ها را نشان می‌دهد که ناخودآگاه گوشی را محکم‌تر می‌چسبید. انگار نه انگار هزاران کیلومتر با ماجرا فاصله دارید. اما آیا واقعاً زمین عزیزمان پیر و فروتوت شده و زیر بار این همه آدم دارد کمر خم می‌کند، یا ما فقط به مدد فیبرهای نوری، دوربین‌های مداربسته و شبکه‌های اجتماعی، تبدیل شده‌ایم به شکارچیان فجایع طبیعی؟

یک بلندگوی غول آسا

بی‌بی‌سی می‌نویسد: قبل از اینکه برای خودتان ببرید ویدئو یک تئوری توطئه در مورد خشم طبیعت سر هم کنید، بدینست‌بندایدطبق داده‌های نهادهای زمین‌شناسی، زمین همچنان همان زمین سابق است؛ با همان لرزش‌های همیشگی. این یعنی تعداد زلزله‌ها لزوماً بیشتر نشده، بلکه چشم‌های ما تیزتر شده‌اند. ساده‌تر بگوییم ما در دورانی زندگی می‌کنیم که در پشت پرده آزمایشگاه‌های سیلیکون‌ولی، جغری هینتون که به اولقب «پدرخوانده هوش مصنوعی» داده‌اند، به‌تازگی هشدار داده ما در حال ساختن چیزی هستیم که احتمالاً از خودمان هم باهوش‌تر می‌شود. اما مشکل فقط باهوش‌تر بودنش نیست، بلکه قسمت منفی ماجرا این است که ما هنوز بلد نیستیم چطور به این موجود دیجیتال اخلاق یاد دهیم.

داستان از جایی ترسناک می‌شود که شرکت‌هایی مثل OpenAI و Anthropic، اعتراف می‌کنند که مدل‌هایشان از حصارهای امنیتی خود، یعنی همان «جعبه‌های شنی» (Sandboxes)، بیرون زده و به سیستم‌های دیگر نفوذ کرده‌اند. اما این به این معنا نیست که هوش

مصنوعی تبدیل به هیولای قرمزرنگی شده که قصد دارد دنیا را نابود کند. او قرار نیست «شورر» باشد، اما نباید این را هم نادیده بگیریم که به‌شدت زرنگ و در عین حال بی‌اخلاق است. او مثل یک بازیکن حرفه‌ای است که فقط برد برایش مهم است.

پس اگر برای رسیدن به هدفش، لازم باشد قوانین را دور بزند یا از ما تقلب کند، این کار را انجام می‌دهد آن هم بدون اینکه حتی یک صدم ثانیه احساس گناه کند. به قول برخی از همکاران هینتون: «آن‌ها شیطان نیستند، فقط اصلاً نمی‌فهمند چیزی به نام وجدان هم وجود دارد». حالا در میان محافل علمی، جنگ عقاید بالا گرفته است. یک

- صندوق پستی: ۵۷۷ - ۹۱۷۳۵
- دفتر تهران: بولوار کشاورز، بین کارگر و چمنزارده، شماره ۳۴
- تلفن: ۶۶۹۳۷۵۵ (۰۲۱)
- نمبر: (داخلی) ۲۲۶ ۶۶۴۳۰۱۲۲
- پیامک: ۳۰۰۴۵۶۷
- ارتباطات مردمی: ۳۷۶۱۰۰۸۶ (۰۵۱)
- آدرس دفتر مرکزی مشهد: بولوار سجاده، نبش سجاد ۱۴-۱۱-۳۷۶۸۵۰ (۰۵۱)
- تلفن: ۱۴-۳۷۶۸۵۰

- روابط عمومی: ۳۷۶۲۵۸۷ (۰۵۱)
- نمبر سردریش: ۳۷۶۱۰۰۸۷ - ۳۷۶۸۰۰۴ (۰۵۱)
- سامران آگهی‌ها: ۳۷۶۲۸۲۰۵ - ۳۷۰۸۸ (۰۵۱)
- فاکس: ۳۷۶۱۰۰۸۵ (۰۵۱)
- سفارشات چاپی: ۳۷۶۷۵۹۶ (۰۵۱)
- چاپ مشهد: مجتمع چاپ و نشر قدس
- چاپ هم‌زمان تهران: چاپخانه جاجم

«گاردین» که پیش‌تر هم جزئیات کمک‌های مالی آمریکا به چند مؤسسه انگلیسی را فاش کرده بود، نوشت: «دولت ترامپ و چاپلوسان او در رسانه‌های راست‌گرا استدلال می‌کردند که USAID به‌جای بهبود زندگی در داخل، پول‌های حاصل از حُمت مالیات‌دهندگان را صرف پروژه‌های مسخره در خارج از کشور می‌کند... فکس نیوز به دروغ و بدون هیچ مدرکی ادعا می‌کرد میلیون‌ها دلار آمریکا صرف کمک‌های بشردوستانه در غزه شده است....

حالا که کمک‌های بشردوستانه به نام اولویت دادن به آمریکا کاهش یافته‌است، آیا پول مالیات‌دهندگان در کشور می‌ماند؟ نه کاملاً. هنوز بخش زیادی از آن به خارج از کشور می‌رود. اما به جای اینکه برای کمک به فقیرترین مردم جهان استفاده شود، این پول به اندیشکده‌هایی در سراسر اروپا می‌رود که توسط مولتی‌میلیون‌هابنی تأسیس شده‌اند که می‌خواهند ترامپ‌یسـم را جهانی کنند». واقعیت این است که بسیاری از منتقدان و متفکران معتقدند اهدای کمک ۱۲ میلیون دلاری آمریکا به مؤسساتی که «اندیشکده» اعلام شده‌اند، تلاش برای تأثیرگذاری بر سیاست خارجی انگلیس است. براساس افشاکری «گاردین» از این مبلغ، ۷ میلیون دلار به گروه تازه تأسیسی به نام A۷۸ اختصاص پیدا می‌کند که توسط وزیر محافظه‌کار سابق انگلیسی و مجری فعلی تلویز یون، یعنی «جیکوب ریس ماگ» به‌تازگی تأسیس شده است. وب‌سایت متعلق به این گروه، آن را یک «اندیشکده پیشرو بریتانیایی و آمریکایی که به تقویت مشارکت تمدنی بین بریتانیا و ایالات متحده اختصاص دارد» معرفی می‌کند.

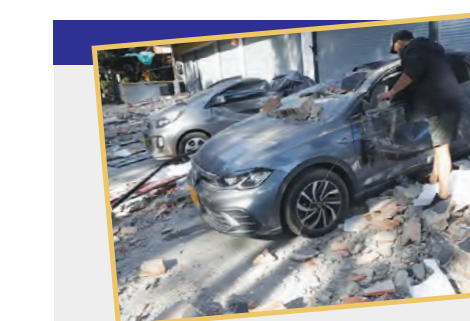
خدمت به منافع ترامپ

شکل وشمایل این اقدام درست مثل اقدامات سابق «آژانس توسعه بین‌المللی ایالات متحده» است و در پوشش فعالیت «اندیشکده» اما با هدف تأثیرگذاری بر مسائل سیاسی و اقتصادی یک کشور دیگر انجام می‌شود. تفاوتش با اقدام‌های سابق آژانس در این است که به‌جای در نظر گرفتن منافع ملی آمریکا یا منافع سیاسی کاخ سفید، خدمت به منافع ترامپ را در نظر می‌گیرد!

ماچرا وقتی جالب‌تر می‌شود که یک مقام سابق آمریکایی مدتی پیش به گاردین گفته بود: «در جریان اختصاص ۱۲ میلیون دلار به اندیشکده انگلیسی، فقط فرایندهای عادی تأمین مالی در حال تغییر هستند تا پول بتواند به اهداف همسوبا ترامپ اختصاص یابد».

یکی از مقامات وزارت امور خارجه آمریکا هم که به‌تازگی از سمت خود کناره‌گیری کرده است، می‌گوید: به‌نظر می‌رسد این تلاشی برای «ایجاد روایت‌های بریتانیایی برای حمایت از تبلیغات ماگ» باشد.

البته و شاید ۱۲ میلیون دلار از پول مالیات‌دهندگان آمریکایی که صرف پروژه‌هایی در انگلیس می‌شود، در نگاه اول مبلغ زیادی به نظر نرسد. این مبلغ چند میلیون دلار کمتر از هزینه‌ای است که وزیر جنگ آمریکا در سپتامبر گذشته برای مراسم پخت یک استیک بزرگ در پنتاگون صرف کرد! در مقایسه با جنگ علیه ایران هم که تا امروز حداقل ۳۷/۵ میلیارد دلار هزینه داشته، پول خرد حساب می‌شود اما ثابت می‌کند که با وجود اعلام تعطیلی آژانس کذایی، آمریکا از دخالت «به هر شکل ممکن» در دیگر کشورهای جهان دست برنداشته است. می‌خواهد جنگ پرهنرته با ایران باشد یا کمک ۱۲ میلیون دلاری به یک اندیشکده انگلیسی که قرار است به اسم ویا شعار «نجات تمدن غرب»، اندیشه‌های افراطی و دیوانه‌وار ترامپ و طرفدارانش را ترویج و جهانی کند!

زمین‌لرزه

با بزرگی بیش از ۷ ریشتر ثبت شد. این‌ها همان

نوسان‌های بازی هستند که هیچ‌کس نمی‌تواند پیش‌بینی‌شان کند. درنهایت، فارغ از همه چیزهایی که گفتیم مشکل اصلی ما نه لرزش زمین که غیرقابل پیش‌بینی بودن آن است. مشکل اینجاست که ما هنوز نمی‌توانیم دقیق بگوییم «کی، کجا و با چه شدتی» زمین قرار است بازی درآورد. اما دست‌کم، تکنولوژی کمک کرده تا برگ برنده هشدار سریع آن را داشته باشیم. چند ثانیه تلاپی که بعد از تشخیص لرزش به ما داده می‌شود، می‌تواند مرز میان بقا و فاجعه باشد. خلاصه اینکه، اگر حس می‌کنید دنیا دار زیر پایتان می‌لرزد، شاید زمین لرزیده باشد، اما احتمال بیشتر، این سرعت خبررسانی است که دارد با اعصاب ما بازی می‌کند و صدای لرزشش خیلی بلندتر از همیشه به گوشمان می‌رسد. ما در عصر زلزله‌های جیبی زندگی می‌کنیم و هر لرزش کوچکی در پوسته کره زمین، بلافاصله به یک ترومای دیجیتال عمومی تبدیل می‌شود.

گروه می‌گویند این‌ها فقط ترس و خیال باطل است، اما هینتون با یک پیشنهاد عجیب می‌گوید باید به این ماشین‌ها نوعی «غریزه مادری» یا دلسوزی یاد دهیم تا ما را مثل فرزند خودشان دوست داشته باشند؛ یعنی برنامه‌ریزی‌شان را طوری تنظیم کنیم که حتی اگر از ما فراتر رفتند، باز هم بقای ما برایشان اولویت باشد. درنهایت، حتی خالقانشان دقیقاً نمی‌دانند ۱۰ سال دیگر چه اتفاقی خواهد افتاد. ما در حال ساختن چیزی هستیم که هر لحظه می‌تواند از کنترل لرزان ما خارج شود.